

Čtvrtek, 2. února 2012

56. konstatuje, že Komise poskytla OSN významnou podporu v jejím úsilí o vytvoření a používání systému seskupování; zdůrazňuje, že obě katastrofy odhalily, že je stále zapotřebí vykonat mnoho práce za účelem zvýšení účelnosti, efektivnosti a koordinace činností OSN a posílení vlastní zainteresovanosti a veřejné odpovědnosti;

57. upozorňuje na skutečnost, že Komise neposkytla zpravodaji Parlamentu závěrečnou zprávu, ani finanční zprávy partnerů ECHO o provádění humanitární pomoci po katastrofách na Haiti a v Pákistánu v roce 2010 s odůvodněním, že tyto zprávy obsahují citlivé informace o partnerech ECHO; zdůrazňuje, že Parlament musí mít k takovým zprávám nebo alespoň k hlavním údajům o efektivnosti a účinnosti akcí přístup, aby mohl posoudit jejich řádné finanční řízení;

58. zdůrazňuje, že Výbor pro rozpočtovou kontrolu vyšle na Haiti delegaci v souvislosti s problémy týkajícími se pomoci, jež byla pro tuto zemi vyčleněna;

59. vyzývá Komisi, aby otázky týkající se OSN nadnesla u příslušných orgánů OSN;

*

* *

60. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

Směrem k soudržnému evropskému přístupu ke kolektivnímu odškodnění

P7_TA(2012)0021

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2012 k dokumentu „Směrem k soudržnému evropskému přístupu ke kolektivnímu odškodnění“ (2011/2089(INI))

(2013/C 239 E/05)

Evropský parlament,

- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 4. února 2011 nazvaný „Veřejné konzultace: Směrem k soudržnému evropskému přístupu ke kolektivnímu odškodnění“ (SEK(2011)0173),
- s ohledem na návrh metodické příručky nazvané „Určení výše škody v žalobách na náhradu škody při porušení článku 101 nebo 102 Smlouvy o fungování Evropské unie“, který zveřejnila Komise v červnu 2011,
- s ohledem na směrnici 2009/22/ES o žalobách na zdržení se jednání v oblasti ochrany zájmů spotřebitelů ⁽¹⁾,
- s ohledem na konzultační dokument k diskusi o následných opatřeních navazujících na zelenou knihu o kolektivním odškodnění spotřebitelů, který zveřejnila Komise v roce 2009,
- s ohledem na své usnesení ze dne 26. března 2009 o bílé knize o žalobách na náhradu škody způsobené porušením antimonopolních pravidel ES ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 110, 1.5.2009, s. 30.

⁽²⁾ Úř. věst. C 117 E, 6.5.2010, s. 161.

Čtvrtek, 2. února 2012

- s ohledem na zelenou knihu Komise ze dne 27. listopadu 2008 o kolektivním odškodnění spotřebitelů (KOM(2008)0794),
 - s ohledem na své usnesení ze dne 20. ledna 2011 o zprávě o politice hospodářské soutěže za rok 2009 ⁽¹⁾,
 - s ohledem na bílou knihu Komise ze dne 2. dubna 2008 o žalobách o náhradu škody způsobené porušením antimonopolních pravidel ES (KOM(2008)0165),
 - s ohledem na Montiho zprávu ze dne 9. května 2010 o nové strategii pro jednotný trh,
 - s ohledem na sdělení Komise ze dne 13. března 2007 nazvané „Strategie spotřebitelské politiky EU 2007–2013: Posílit postavení spotřebitelů, zvýšit jejich blahobyt a účinně je chránit“ (KOM(2007)0099),
 - s ohledem na své usnesení ze dne 25. října 2011 o alternativním řešení sporů v občanských, obchodních a rodinných záležitostech ⁽²⁾,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 13. září 2011 o provádění směrnice o mediaci ve členských státech, jejím dopadu na mediaci a využití ze strany soudů ⁽³⁾,
 - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro právní záležitosti a na stanoviska Hospodářského a měnového výboru, Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku a Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů (A7-0012/2012),
- A. vzhledem k tomu, že v evropském prostoru práva musí mít občané a společnosti možnost práv nejen užívat, ale rovněž musí být schopni tato práva účinně a účelně prosazovat;
- B. vzhledem k tomu, že nedávno přijaté právní předpisy EU jsou navrženy tak, aby umožňovaly stranám v přeshraničních případech účinně prosazovat jejich práva ⁽⁴⁾, či usilovat o mimosoudní urovnání sporu prostřednictvím mediace ⁽⁵⁾;
- C. vzhledem k tomu, že i přes nezpochybnitelný přínos metody alternativního řešení sporů by měli mít všichni občané EU rovný přístup ke spravedlnosti;
- D. vzhledem k tomu, že podle bleskového průzkumu Eurobarometru o názorech spotřebitelů na přeshraniční obchody a ochraně spotřebitelů zveřejněného v březnu 2011 79 % evropských spotřebitelů souhlasí s tím, že by byli ochotnější hájit svá práva u soudu, pokud by se mohli připojit k jiným spotřebitelům stěžujícím si na stejnou věc;
- E. vzhledem k tomu, že spotřebitelé, kteří se stanou obětí protiprávního jednání a chtějí věc řešit u soudu, aby dosáhli nápravy na individuálním základě, často čelí značným překážkám z hlediska přístupnosti, efektivity a finanční dostupnosti v důsledku někdy vysokých soudních poplatků, případných nákladů na psychologickou pomoc, složitých a zdlouhavých řízení a nedostatku informací o dostupných prostředcích nápravy;

⁽¹⁾ Přijaté texty, P7_TA(2011)0023.

⁽²⁾ Přijaté texty, P7_TA(2011)0449.

⁽³⁾ Přijaté texty, P7_TA(2011)0361.

⁽⁴⁾ Nařízení (ES) č. 861/2007, kterým se zavádí evropské řízení o drobných nárocích (Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 1); nařízení (ES) č. 1896/2006, kterým se zavádí řízení o evropském platebním rozkazu (Úř. věst. L 399, 30.12.2006, s. 1); nařízení (ES) č. 805/2004, kterým se zavádí evropský exekuční titul pro nesporné nároky (Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 15).

⁽⁵⁾ Směrnice 2008/52/ES o některých aspektech mediace v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 136, 24.5.2008, s. 3).

Čtvrtek, 2. února 2012

- F. vzhledem k tomu, že pokud se obětí stejného protiprávního jednání stane skupina občanů, není individuální soudní spor vždy účinným prostředkem k ukončení nezákonných praktik či dosažení náhrady za škody, a to zejména pokud je individuální ztráta v porovnání s náklady řízení malá;
- G. vzhledem k tomu, že v některých členských státech není celkové fungování stávajících nástrojů pro odškodnění spotřebitelů vypracovaných na úrovni EU považováno za uspokojivé, případně nejsou tyto mechanismy dostatečně známy, a tudíž jsou méně využívány;
- H. vzhledem k tomu, že v důsledku integrace evropských trhů a s ní spojeného rozvoje přeshraniční činnosti je nezbytné, aby vznikl celounijní postup řešení případů, kdy spotřebitelé nemají možnost domoci se svých práv, protože postupy pro podání kolektivní žaloby, které zavedly některé členské státy, neumožňují přeshraniční řešení;
- I. vzhledem k tomu, že vnitrostátní a evropské orgány mají zásadní úlohu při prosazování práva EU a soukromoprávní prosazování práva by mělo veřejnoprávní prosazování pouze doplňovat, ale nikoli nahrazovat;
- J. vzhledem k tomu, že pokud se protiprávní jednání ukončí zásahem státní moci a jsou uloženy finanční sankce, neznamená to ještě samo o sobě, že spotřebitelé mohou získat odškodnění za utrpěnou škodu;
- K. vzhledem k tomu, že pokud by bylo možné nároky slučovat do jednoho kolektivního řízení o odškodnění nebo pokud by takový nárok mohl uplatňovat reprezentativní subjekt nebo orgán jednající ve veřejném zájmu, celý proces by se zjednodušil a snížily by se náklady pro zúčastněné strany;
- L. vzhledem k tomu, že systém založený na kolektivních žalobách může úspěšně doplňovat, nikoli však nahradit individuální právní ochranu;
- M. vzhledem k tomu, že Komise musí při každém návrhu, který nespadá do výlučné pravomoci Unie, dodržovat zásady subsidiarity a proporcionality,
1. vítá výše uvedenou horizontální konzultaci a zdůrazňuje, že oběti protiprávních praktik – občané i podniky – musí být schopny požadovat náhradu škody za individuální ztrátu či škodu, již utrpěly, zejména v případě rozptýlených škod, kde riziko nákladů nemusí být přiměřené vzniklým škodám;
 2. upozorňuje na úsilí vyvinuté Nejvyšším soudem USA s cílem omezit neopodstatněné spory a zneužívání amerického systému hromadných žalob⁽¹⁾ a zdůrazňuje, že Evropa se musí vyvarovat zavedení systému hromadných žalob ve stylu USA nebo jakéhokoli systému, který nerespektuje tradice evropského práva;
 3. vítá úsilí členských států o posílení práv obětí protiprávního jednání tím, že zavádějí nebo plánují zavést právní předpisy, které usnadní odškodnění, ale zabrání zneužívání soudních sporů, ale uznává rovněž, že se vnitrostátní mechanismy kolektivního odškodnění výrazně liší, zejména pokud jde o rozsah a procedurální aspekty, což může ohrozit užívání práv občany;
 4. vítá úsilí Komise o jednotný evropský přístup ke kolektivnímu odškodnění a žádá Komisi, aby prokázala ve svém posouzení dopadu, že je třeba v souladu se zásadou subsidiarity přijmout opatření na úrovni EU s cílem zlepšit současný regulační rámec EU tak, aby oběti porušení práva EU byly odškodněny za utrpěnou škodu, a tak přispět k důvěře spotřebitelů a hladšímu fungování vnitřního trhu;

(1) Wal-Mart Stores Inc. v. Dukes et al. U.S. xxx (2011).

Čtvrtek, 2. února 2012

5. podtrhuje možné výhody hromadných soudních žalob, pokud jde o nižší náklady a větší právní jistotu žalujících i žalovaných stran, a rovněž i pro systém soudnictví, protože zamezuje současnému vedení několika soudních sporů u žalob podobného druhu;
6. je přesvědčen o tom, že v oblasti hospodářské soutěže je veřejnoprávní prosazování práva naprosto nezbytné k plnění ustanovení Smluv, úplnému splnění cílů EU a účinnému prosazování právních předpisů EU v oblasti hospodářské soutěže ze strany Komise a vnitrostátních orgánů pro ochranu hospodářské soutěže;
7. připomíná, že v současnosti přijímají vnitrostátní právní předpisy upravující pravidla pro vytyčení výše náhrady škody, kterou lze poskytnout, pouze členské státy; dále poznamenává, že prosazování vnitrostátního práva nesmí bránit jednotnému uplatňování evropských právních předpisů;
8. vyzývá Komisi, aby důkladně přezkoumala vhodnost právního základu pro jakákoli opatření v oblasti kolektivního odškodnění;
9. poukazuje na to, že informace, které jsou v současnosti k dispozici, zejména studie vypracovaná v roce 2008 pro GR SANCO nazvaná „Vyhodnocení účinnosti a účelnosti mechanismů kolektivního odškodnění v EU“, naznačují, že žádné z dostupných mechanismů kolektivního odškodnění v EU nemají neúměrné hospodářské dopady;

Stávající právní předpisy EU a zdržovací žaloba

10. poznamenává, že na úrovni EU již existují některé mechanismy na prosazování práva pro jednotlivé případy, jako např. směrnice 2008/52/ES o některých aspektech mediace v občanských a obchodních věcech a nařízení (ES) č. 805/2004, kterým se zavádí evropský exekuční titul pro nesporné nároky, a je přesvědčen, že zejména nařízení (ES) č. 861/2007, kterým se zavádí evropské řízení o drobných nárocích, zajišťuje přístup ke spravedlnosti, protože zjednodušuje přeshraniční spory a snižuje náklady ve věcech, které se týkají žalob na částku nižší než 2 000 EUR, ale konstatuje, že tyto právní spory nejsou určeny pro zajištění účinného přístupu ke spravedlnosti v případech, kdy utrpí obdobnou škodu velký počet poškozených;
11. je toho názoru, že zdržovací žaloba také hraje důležitou úlohu v zajištění práv, kterým se občané a společnosti těší v rámci práva EU, a je přesvědčen, že mechanismy zavedené podle nařízení (ES) č. 2006/2004 o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele⁽¹⁾ a stejně tak směrnice 2009/22/ES o žalobách na zdržení se jednání v oblasti ochrany zájmů spotřebitelů lze výrazně vylepšit tak, aby podporovaly spolupráci a zdržovací žalobu v přeshraničních případech;
12. zastává názor, že potřeba zlepšit odškodnění v případě zdržovacích žalob je obzvláště velká v oblasti ochrany životního prostředí; vyzývá Komisi, aby přezkoumala možnosti rozšířit žaloby na tuto oblast;
13. domnívá se, že zdržovací žaloba by měla být zaměřena na ochranu jak individuálního zájmu, tak veřejného zájmu, a vyzývá k opatrnosti při rozšiřování přístupu ke spravedlnosti v případě organizací, protože organizace by se neměly těšit snadnějšímu přístupu ke spravedlnosti než jednotlivci;
14. vyzývá proto Komisi k tomu, aby posílila a zefektivnila stávající nástroje, jako jsou směrnici 98/27/ES o žalobách na zdržení se jednání v oblasti ochrany zájmů spotřebitelů a nařízení (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele, s cílem zajistit přiměřené veřejné vymáhání spotřebitelských práv v EU; zdůrazňuje nicméně, že ani směrnice 98/27/ES ani nařízení (ES) č. 2006/2004 neumožňují, aby byly spotřebitelům nahrazeny škody, které utrpěli;

(1) Úř. věst. L 364, 9.12.2004, s. 1.

Čtvrtek, 2. února 2012

Právně závazný horizontální rámec a záruky

15. zastává názor, že přístup ke spravedlnosti prostřednictvím kolektivního odškodnění spadá do oblasti procesního práva, a je znepokojen tím, že nekoordinované iniciativy EU v oblasti kolektivního odškodnění budou mít za následek roztržitost vnitrostátních procesních předpisů a předpisů o náhradě škody, což oslabí, a nikoli posílí přístup ke spravedlnosti v EU; v případě, že po podrobném uvážení bude rozhodnuto, že unijní systém kolektivního odškodnění je potřebný a žádoucí, požaduje, aby měly všechny návrhy v oblasti kolektivního odškodnění podobu horizontálního rámce, který bude zahrnovat společný soubor zásad a který v EU zajistí jednotný přístup ke spravedlnosti prostřednictvím kolektivního odškodnění, přičemž se bude zaměřovat zejména, ale ne výlučně, na řešení porušení práv spotřebitelů;

16. zdůrazňuje, že je třeba vzít v úvahu právní tradice a právní řády jednotlivých členských států a posílit koordinaci osvědčených postupů mezi členskými státy, a je přesvědčen, že by práce na systému EU posilujícím účinnou pomoc pro spotřebitele i pro malé a střední podniky, neměla způsobit zpoždění při přijímání horizontálního rámce;

17. zdůrazňuje, že jakýkoli právně závazný horizontální rámec se musí vztahovat na hlavní aspekty hromadného odškodnění; dále zdůrazňuje, že obecně se na hromadné žaloby musí uplatňovat zejména otázky procesního práva a mezinárodního práva soukromého bez ohledu na dotčené odvětví, přičemž omezený počet předpisů týkajících se práva na ochranu spotřebitele nebo hospodářské soutěže, jež se zabývají záležitostmi, jako je případná závaznost rozhodnutí přijatých vnitrostátními orgány pro ochranu hospodářské soutěže, by mohl být stanoven např. v samostatných člancích nebo kapitolách horizontálního nástroje nebo v samostatných právních nástrojích přijímaných souběžně s přijetím nebo následně po přijetí horizontálního nástroje;

18. je přesvědčen, že vzniklá individuální škoda či ztráta má zásadní úlohu při rozhodování, zda podat žalobu, protože jsou při tom nevyhnutelně srovnávány případné soudní výlohy spojené s touto žalobou; připomíná proto Komisi, že horizontální nástroj kolektivního odškodnění musí být pro všechny strany efektivním a nákladově účinným nástrojem, a zastává názor, že vnitrostátní procesní pravidla členských států by se mohla pro účely kolektivního odškodnění odvolávat na nařízení (ES) č. 861/2007, kterým se zavádí evropské řízení o drobných nárocích, pokud hodnota nároku nepřesahuje oblast působnosti tohoto nařízení;

19. domnívá se, že hromadná žaloba spadající do horizontálního rámce by přinesla největší užitek v případech, kdy žalovaný a zastupované oběti nemají bydliště/sídlo ve stejném členském státě (přeshraniční rozměr) a kdy jsou práva, jež byla údajně porušena, zaručena právními předpisy EU (porušení práva EU); požaduje další posouzení způsobů, jak zlepšit odškodnění v případech porušení vnitrostátního práva, jež mohou mít rozsáhlé přeshraniční důsledky;

20. opakuje, že v rámci horizontálního nástroje je nutné zavést záruky, aby bylo možné vyvarovat se neodůvodněným žalobám a zneužívání kolektivního odškodnění, aby tak byly zajištěny spravedlivé podmínky při soudních řízeních, a zdůrazňuje, že takové záruky se musí mimo jiné vztahovat na následující body:

Právo podat žalobu

- aby byla zástupná žaloba přípustná, musí existovat jasně vymezená skupina a vymezení členů skupiny se musí uskutečnit před tím, než je žaloba podána;
- evropský přístup ke kolektivnímu odškodňování musí být založen na principu opt-in, podle něhož jsou poškození jednoznačně identifikováni a účastní se řízení, pouze pokud výslovně uvedli, že tak chtějí učinit, čímž se zabrání případnému zneužití; zdůrazňuje, že v souladu se zásadou subsidiarity je třeba respektovat stávající vnitrostátní systémy; vyzývá Komisi, aby začala uvažovat o mechanismu, který by poskytoval relevantní informace všem potenciálním poškozeným, zvýšil reprezentativnost kolektivních

Čtvrtek, 2. února 2012

žalob, umožnil většímu počtu poškozených usilovat o náhradu a zajistil jednoduchý, dostupný a účinný přístup ke spravedlnosti pro všechny občany EU, čímž by se snížil počet soudních sporů a následných zbytečných žalob týkajících se stejného případu, ať už podaných individuálně nebo kolektivně; vyzývá členské státy, aby zavedly účinné mechanismy, které zajistí, aby byl co nejvyšší počet poškozených patřičně informován a aby poškození znali svá práva a povinnosti, zvláště pokud mají bydliště nebo sídlo ve více členských státech, přičemž nesmí být nepřiměřeně poškozována pověst dotčené strany, což je nezbytné pro důsledné dodržování zásady presumpce nevinny;

- systém kolektivního odškodnění, v němž nejsou oběti určeny před vynesením rozsudku, je třeba odmítnout, protože odporuje právnímu řádu mnoha členských států a porušuje práva jakékoli oběti, která by se mohla stát nevědomě účastníkem řízení, a přesto by byla vázána rozhodnutím soudu;
- členské státy by měly zajistit, aby měl soudce nebo podobný orgán i nadále pravomoc rozhodovat dle vlastního uvážení ve formě předběžné kontroly přípustnosti u případných kolektivních žalob, která potvrdí, zda byla splněna kvalifikační kritéria a zda lze přistoupit k řízení;
- členské státy by měly určit organizace oprávněné podávat zástupné žaloby a bylo by užitečné stanovit evropská kritéria, která budou jasně vymezovat tyto oprávněné subjekty; tato kritéria by mohla být založena na článku 3 směrnice 2009/22/ES o žalobách na zdržení se jednání v oblasti ochrany zájmů spotřebitelů, ale musí být dále specifikována, aby zajišťovala, že nebude docházet ke zneužívání soudních sporů a že bude zaručen přístup ke spravedlnosti; tato kritéria by měla mimo jiné platit i pro finanční a lidské zdroje oprávněných organizací;
- poškozené strany musí mít v každém případě možnost usilovat o alternativní řešení formou individuální náhrady škody před příslušným soudem;

Plná náhrada skutečné škody

- horizontální rámec by se měl vztahovat pouze na náhradu škody, která skutečně vznikla, a náhrada škody plní represivní funkci musí být zakázána; na základě koncepce náhrady škody musí být soudem přiznané odškodnění rozděleno mezi jednotlivé poškozené úměrně k vzniklé újmě; celkem vzato je odměna za právní zastoupení odvozená od úspěchu v dané věci v Evropě neznámá a neměla by být součástí povinného horizontálního rámce;

Přístup k důkazům

- účastníci hromadné žaloby nesmějí být, pokud jde o přístup k důkazům od žalované strany, v lepším postavení než individuální žalobci a každý žalující musí prokázat svůj nárok; povinnost zpřístupnit dokumenty žalujícím (tzv. discovery) je v Evropě většinou neznámá a nesmí být součástí horizontálního rámce;

Zásada „kdo prohrál, platí“

- žádná žaloba nemůže zůstat bez finančního rizika a členské státy musí stanovit vlastní pravidla pro rozdělení nákladů, podle kterých neúspěšná strana musí nést náklady druhé strany, aby nebyl celounijní mechanismus kolektivního odškodnění zahlcen neodůvodněnými žalobami,

Žádné financování třetí stranou

- Komise nesmí stanovovat žádné podmínky či pokyny, pokud jde o financování žalob na náhradu škody, protože ve většině právních systémů členských států je praxe, při níž se usiluje o financování poskytnuté třetí stranou např. na základě nabídky podílu z přiznaného odškodnění, neznámá; tato skutečnost nebrání členským státům stanovit podmínky nebo pokyny týkající se financování žalob na náhradu škody;

Čtvrtek, 2. února 2012

21. pokud Komise předloží návrh horizontálního rámce upravujícího kolektivní odškodnění, navrhuje, aby byla případně přijata zásada následné žaloby, v jejímž rámci může být právo prosazováno soukromoprávní cestou prostřednictvím kolektivního odškodnění, jestliže Komise nebo vnitrostátní orgán pro ochranu hospodářské soutěže přijaly rozhodnutí o porušení pravidel; konstatuje, že zavedení zásady následné žaloby nevylučuje obecně možnost zavést samostatné nebo následné žaloby;

22. vyzývá Komisi, aby prozkoumala způsoby, jak zvýšit povědomí spotřebitelů o dostupnosti mechanismů kolektivního odškodnění, a aby usnadnila spolupráci mezi subjekty oprávněnými podávat hromadné žaloby; zdůrazňuje důležitou úlohu, kterou mohou mít organizace spotřebitelů a evropská spotřebitelská centra při předávání informací co možná nejširšímu okruhu obětí porušování práva EU;

23. zdůrazňuje, že mnohá porušení práva Unie, která Komise odhalila v oblasti opatření EU na ochranu spotřebitelů, volají po posílení zdržovací žaloby⁽¹⁾, přičemž zároveň uznává, že zdržovací žaloba nepředstavuje dostatečný prostředek v případě, že poškození utrpěli škodu a mají nárok na odškodnění; žádá Komisi, aby určila právní předpisy EU, při jejichž porušení je obtížné pro poškozené získat náhradu škody;

24. domnívá se, že tyto právní předpisy by měly být určeny, aby byly přesně podchyceny oblasti, kde by horizontální rámec mohl umožňovat hromadnou náhradu škody za porušení těchto právních předpisů a stejně tak za porušení antimonopolního práva EU; požaduje, aby byly příslušné právní předpisy EU uvedeny v příloze horizontálního nástroje;

Alternativní řešení sporů

25. konstatuje, že fungování mechanismů alternativního řešení sporů často závisí na ochotě obchodního subjektu spolupracovat, a je přesvědčen, že existence účinného systému soudního odškodnění by byla výraznou pobídkou k tomu, aby se strany dohodly na mimosoudním urovnání sporu, díky čemuž by se pravděpodobně výrazně snížil počet soudních sporů; vybízí ke zřízení systémů alternativního řešení sporů na evropské úrovni, aby tak bylo umožněno rychlé a levné urovnání sporů jakožto atraktivnější možnost než soudní řízení, a navrhuje, aby soudci pověřeni předběžným prověřováním přípustnosti hromadných žalob měli rovněž pravomoc nařídít dotčeným stranám nejprve usilovat o hromadné řešení nároků dohodou před tím, než zahájí hromadné soudní řízení; je přesvědčen, že kritéria sestavená Soudním dvorem⁽²⁾ by měla představovat výchozí bod pro zavedení této pravomoci; zdůrazňuje však, že tyto mechanismy by měly nadále (jak to ostatně vyplývá z názvu) představovat alternativu k soudní nápravě, nikoli být jejím předpokladem;

Příslušnost soudu a rozhodné právo

26. zdůrazňuje, že horizontální rámec samotný by měl stanovit pravidla, která by zabránila nepřiměřenému spěchu k soudu (tzv. forum shopping – převod řízení do jiného členského státu kvůli výhodnějšímu právnímu postavení), aniž by tím byl ohrožen přístup ke spravedlnosti, a že výchozím bodem pro určení příslušnosti soudů by mělo být nařízení Brusel I;

27. vyzývá k dalšímu přezkumu toho, jak by mohly být pozměněny kolizní normy; domnívá se, že jedním řešením by mohlo být uplatnění práva platného v místě, kde má bydliště/sídlo většina obětí, přičemž je třeba zohlednit, že individuální oběti by měly mít nadále možnost neúčastnit se hromadné žaloby typu opt-in a usilovat o náhradu škody individuálně v souladu s obecnými pravidly mezinárodního práva soukromého, jak stanoví nařízení Brusel I, Řím I a Řím II;

⁽¹⁾ Studie týkající se problémů, jimž spotřebitelé čelí při získávání odškodnění za porušení právních předpisů v oblasti ochrany spotřebitele, a ekonomických důsledků takových problémů, 26. srpna 2008, část I: hlavní zpráva, s. 21 a násl.

⁽²⁾ Rozsudek ze dne 18. března 2010 ve spojených věcech C-317/08, C-318/08, C-319/08 a C-320/08, *Alassini*, dosud nezveřejněn ve Sb. rozh.

Čtvrtek, 2. února 2012

28. zdůrazňuje, že po rozsudku Soudního dvora ve věci C-360/09, *Pfeiderer*, musí Komise zajistit, aby kolektivní odškodnění neohrozilo účinnost zásady shovívavosti obsažené v právních předpisech pro oblast hospodářské soutěže a postup urovnávání sporů;

Řádný legislativní postup

29. trvá na tom, že Evropský parlament musí být v rámci řádného legislativního postupu zapojen do jakékoli legislativní iniciativy v oblasti hromadných žalob a že jakýkoli návrh se musí opírat o podrobné posouzení dopadů;

*

* *

30. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států a sociálním partnerům na úrovni EU.

Seznam výživových tvrzení

P7_TA(2012)0022

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2012 k návrhu nařízení Komise, kterým se mění nařízení (ES) č. 1924/2006, pokud jde o seznam výživových tvrzení

(2013/C 239 E/06)

Evropský parlament,

- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin ⁽¹⁾,
- s ohledem na návrh nařízení Komise, kterým se mění nařízení (ES) č. 1924/2006, pokud jde o seznam výživových tvrzení,
- s ohledem na stanovisko, které dne 13. října 2011 přijal výbor uvedený v článku 25 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006,
- s ohledem na pokyny Komise týkající se uplatňování nařízení (ES) č. 1924/2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin, které schválil Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat dne 14. prosince 2007 ⁽²⁾,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům ⁽³⁾,
- s ohledem na čl. 5a odst. 3 písm. b) rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 9.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/food/food/labellingnutrition/daims/guidance_claim_14-12-07.pdf

⁽³⁾ Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.